

[Burgdorf.]

for Spastisk Lammede led herved et tab på 545 kr., som postvæsenet har nægtet at erstatte. Det mener jeg er en uholdbar afgørelse. Jeg rejser sagen i folketinget, fordi jeg går ud fra, at andre kunder hos postvæsenet har været i tilsvarende situationer og måske har afholdt sig fra at forfølge sagen. Jeg mener, postvæsenet må være forpligtet til at yde erstatning og derefter kræve pengene betalt af de ulovligt strejkende.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Det må være naturligt at se på, om postvæsenet har handlet i overensstemmelse med den af folketinget vedtagne postlov eller ikke, og det kan konstateres, at det har postvæsenet. For at der kan ydes erstatning for forsinkelse af en almindelig postpakke, som der her er tale om, skal der være sket beskædigelse af indholdet som følge af forsinkelse. I overensstemmelse hermed har postvæsenet erstattet de tab, som afsendere af pakker med fordærveligt indhold, f. eks. tødevarer og blomster, har lidt. Den postpakke, som hr. Burgdorf omtaler, har indeholdt tryksager, og det ville være i strid med ordlyden og ånden i loven at yde erstatning for et indhold af den art, da det ifølge sagens natur ikke i sig selv har lidt nogen skade, akkurat som det ville være i strid med loven, hvis postvæsenet imødekom de krav om erstatning for brevforsendelser, som også er fremkommet.

Dette må naturligvis ikke tages som et udtryk for, at postvæsenet og jeg ikke, ligesom hr. Burgdorf, har megen sympati tilovers både for Foreningen for Spastisk Lammede og de desværre alt for mange afsendere, som har lidt tilsvarende tab som følge af arbejdsnedlæggelser, men den masse trafik, der er tale om hos postvæsenet: 100.000 pakker og 3 mill. brevforsendelser om dagen, gør, at forholdene må være, som postloven foreskriver.

Så har jeg naturligvis noteret mig, at hr. Burgdorf foreslår, at postvæsenet kan kræve erstatning betalt af de ulovligt strejkende. Hertil skal jeg kun sige, at loven om arbejdsretten indeholder bestemmelser om sanktioner i forbindelse med

bl. a. overenskomststridige arbejdsnedlæggelser. I henhold til denne lov kan der af arbejdsretten ikendes en bod, der tilfalder klageren, i dette tilfælde altså post- og telegrafvæsenet. Såvel efter lovtæksten som efter bemærkningerne til lovforslaget indgår der ikke et egentligt erstatningssynspunkt ved fastsættelsen af bodens størrelse.

Burgdorf (KF):

Jeg takker ministeren for den sympati, han gav til kende over for de problemer, som er opstået ved disse ulovlige arbejdsnedlæggelser inden for postvæsenet. Det er da nok rigtigt at postvæsenet følger reglerne, men jeg synes, det er nogle dårlige regler, man har, og det kan da være, vi skulle til at se at ændre dem; 100 kr. i erstatning som regel, det er jo ikke meget i vore tider, det kan godt være, det har haltet bagud, men det er jo ikke det egentlige problem her.

Det, der er problemet for mig, er, at Foreningen for Spastisk Lammede har haft et tab. Det er da rigtigt, det ikke er let fordærvelige varer, men det er nogle forsendelser, som er kommet for sent og derved er blevet værdiløse. Jeg har et andet dokumenteret eksempel, hvor et firma her i København har mistet over 60.000 kr. på denne måde, og det er jo ikke så lidt.

Jeg mener stadig væk, at når postvæsenet ikke kan og vil erstatte disse tab, må det være de mennesker, som har påført kunderne disse tab; der er jo da en regel her i landet, der siger, at de, som påfører andre tab, skal erstatte det, og det mener jeg må være rigtigt her. Ministeren og jeg har for vekslet ord om „kineserne“, som man siger står bag det her. Jeg ved ikke, om det er „kinesere“, „pekingesere“, eller „moskovitter“, eller hvad det er for nogen, men det er i hvert fald nogle mennesker, som har påført andre et tab, og jeg mener, postvæsenet må sørge for, at disse mennesker betaler derfor, så der kan ske erstatning.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg skal ikke gentage det, jeg allerede har sagt om lovmedholdeligheden i det, der sker, men jeg synes, det var interessant,